

Met enige overdrijving zou men bijna kunnen stellen, dat het afgelopen jaar voor de Stichting geheel stond in het teken van het costuum.

Allereerst het fraaie costuum, waarin Marie-Cecile Moerdijk tijdens de winterreünie in de Lakenhal te Leiden haar charmante Volksliedjes zong temidden van een omgeving, die rust en schoonheid uitstraalde.

Dan de veelsoortige costuums, waarin de deelnemers aan de zomerreünie zich met een zekere wellust schenen te hullen: geuzencostuums, magistraatscostuums, chirurgijnscostuums, costuums voor edele heren en charmante edelvrouwen, ja wat niet al.

Tijdens de historische optocht, die zich des avonds na de inhuldiging van Cornelis Dirksz door de straten van Monnickendam slingerde, liep ik tussen een antieke brandspuit, moeizaam voortgezeuld door een achttal vrolijke spuitgasten, en een oude A-Ford met reclameborden voor een toch reeds alom gewaardeerde gesstrijke drank. En met verbazing heb ik mij voor de zoveelste maal afgevraagd, hoe het toch komt, dat de Stichting in staat is gebleken zoveel enthousiasme op te wekken en zoveel zaken te bereiken: een ongekende en nog steeds stijgende belangstelling voor het oud-Nederlandse ronde- en platbodemjacht; een bijna niet te remmen streven oude schepen te herstellen en te verzorgen, nieuwe schepen te bouwen; een herleving van de oude kleurrijke waterspelen; een saamhorigheid tussen de "Vrienden van het ronde- en platbodemjacht", zich uitende in een voortdurend toenemend aantal deelnemers aan alle evenementen.

Het is merkwaardig, dat iedere reünie tot nu toe steeds een geheel eigen karakter heeft vertoond. En Monnickendam was geen uitzondering. Na een ietwat aarzelend begin bleken stad en Stichting, Stichting en stad elkaar uitstekend te liggen en gelukte het een reünie te organiseren, waarbij zowel de oude schepen op het prachtige zeilwater, dat Gouwzee heet, als deze oudste der Westfriesche steden voortreffelijk tot hun recht kwamen.

Het leek met name of de vele deelnemende botters zich hier echt "thuis" voelden en de aanblik van een aantal originele visbotters onder vol tuig met kluiver en bezaan was iets om niet spoedig te vergeten.

Een 120-tal schepen nam deel aan het admiraalzeilen en groette met geestdrift en vuur de oude en nieuwe voorzitter aan boord van de Houtrib, die beiden op hun beurt zo mogelijk met nog meer geestdrift en vuur dit eerbetoon beantwoordden.

Overigens, wat is admiraalzeilen toch moeilijk! De zeilen zelfs de motorcapaciteiten van de schepen lopen dermate uiteen, dat het handhaven van gesloten linies een haast onmogelijke opgave schijnt. Bij een volgende reünie zal dan ook een proef met een enigszins andere indeling worden genomen, in de hoop daardoor zowel het inzicht in de manoeuvres als de wil om deze goed uit te voeren, te bevorderen.

Tijdens de maaltijd in een tot feestzaal omgetoverde scheepsbouwhal legde de heer van Waning zijn functie als voorzitter neer. In een geestige toespraak werd hij door de heer Kingma Boltjes, voorzitter van de K.Z.V. Oostergoo, warm gehuldigd en hem een aantal geschenken namens alle Vrienden van de Stichting aangeboden. De Commissaris der Koningin in Friesland voegde hieraan een geschenk namens de provincie Friesland toe.

De heer van Waning was niet alleen een dergenen, wier initiatief tot oprichting der Stichting heeft geleid, hij heeft bovendien tijdens zijn elfjarig voorzitterschap de Stichting een eigen stijl en eigen karakter gegeven. Het handhaven van deze stijl en het voortbouwen in dezelfde richting is de beste manier om de waardering voor onze eerste voorzitter tot uitdrukking te brengen. De eerste daad van de nieuwe voorzitter, Ir. J.D. Waller, namelijk de benoeming van de heer van Waning tot erelid, werd dan ook met warm applaus begroet en daarna als het ware onderstreept door een machtige muzikale manifestatie, die door de Marinierskapel met veel trompetgeschal en tromgeroffel geheel onverwacht werd "weggegeven". Het was een feestelijke maaltijd en een luisterrijk afscheid van de voorzitter.

De heer van Waning bood zijnerzijds de Stichting een wisselprijs aan, bestaande uit een fraai besneden vergulde mastwortel met scheerhout en wimpel. Deze wisselprijs heeft ten doel de bevordering van de actieve belangstelling voor waterfeesten naar oud-Nederlandse traditie in het algemeen en die van de zomerreünieën van de Stichting in het bijzonder.

De W.H. de Vos-prijs werd uitgereikt aan Thedo Fruithof, als vertegenwoordiger van de jeugd en als waardering voor de grondige restauratiewerkzaamheden, die hijzelf aan een oude tjoetter heeft verricht en nog verricht.

De lange-afstandsbeker ging opnieuw "buitenslands" en werd uitgereikt aan Mr. K.W.M. Kyd, die met zijn echtgenote de tjalk "De brave Hendrik" vanuit Sittingbourne aan de Engelse Zuidkust naar de reünie zeilde en overigens een trouw bezoeker is van het Nederlandse Waterland. Hij demonstreerde tevens, dat ook Engelsen onze taal kunnen spreken en dat een herinneringsbeker uitstekend geschikt is om wijn uit te drinken - en te laten drinken.

Het grote aantal in Monnikendam verzamelde schepen bood een uitstekende gelegenheid verschillende scheepstypen te vergelijken en onderlinge afwijkingen binnen een en hetzelfde type te constateren. Aangezien het Stichtingsbestuur er naar streeft in het Stamboek uitsluitend schepen in te schrijven, die in vorm, uiterlijk en tuigage overeenstemmen met de schepen, die tot het einde van de zeiltijd in ons land werden gebruikt, werd besloten een poging te doen een aantal duidelijke, objectieve criteria te formuleren, waaraan de schepen bij inschrijving kunnen worden getoetst. Een kleine Commissie, bestaande uit deheren Ds. J. Matzer van Bloois, W. de Vries Lentsch Jr. en P. Zwiers werd door het Bestuur ingesteld en heeft op zich genomen bepaalde voorstellen hieromtrent te formuleren.

De juiste omschrijving van wat onder een rond- of platbodem-jacht wordt verstaan, is een moeilijke maar belangrijke zaak. Want al zij direct erkend, dat de oude scheepsbouwers tot in de tweede helft van de vorige eeuw en kort na de eeuwwisseling hun schepen allemaal bepaalde individuele bijzonderheden meegaven en nimmer

eenheidsschepen bouwden, toch vertonen al die schepen een aantal fundamentele kenmerken en karakteristieken, die naar de mening van de Stichting dienen te worden gehandhaafd.

De Zomerreünie 1966 is geslaagd dank zij de medewerking van velen: het Gemeentebestuur van Monnickendam, het bestuur van de Watersportvereniging, de heren van Nierop, Oosterbaan Sr. en Jr., Jansen, Hakvoort en nog vele anderen. Zij organiseerden met de Stichting een feest, waaraan de hele stad deelnam en dat zich op de historie van de oude ronde- en platbodemschepen inspireerde.

Het onderhoud van onze schepen, vooral van de oude houten schepen, is dikwijls een kostbare aangelegenheid. Gezien ook de culturele waarde, die het instandhouden van deze schepen betekent, heeft de Stichting zich afgevraagd of de onderhoudskosten niet op enigerlei wijze fiscaal aftrekbaar zouden kunnen worden gesteld, zoals bijvoorbeeld ook de onderhoudskosten van een huis aftrekbaar zijn. Na herhaald onderzoek is echter gebleken, dat enige tegemoetkoming in deze richting niet mogelijk schijnt te zijn.

Een aantal jongeren heeft dit jaar het prijzenswaardige initiatief genomen tot oprichting van een "jongerenafdeling", teneinde het onderling contact te bevorderen, de belangstelling voor het zeilen met onze oud-Nederlandse schepen te stimuleren en bepaalde diensten te verlenen bij zomer- en winterreünies.

Het "Verbond" heeft vorig jaar een sectie wedstrijd sport ronde- en platbodemjachten ingesteld, waarin ook een vertegenwoordiger van de Stichting is opgenomen. De sectie houdt zich vooral bezig met algemene en beleidskwesties, de wedstrijd sport betreffende. Niet geheel onbegrijpelijk vormde de kwestie van het al dan niet toelaten van een spinnaker een der eerste discussiepunten, terwijl ook hier de vraag aan de orde is, welk criterium moet worden aangelegd bij het toelaten van schepen tot de wedstrijd klasse der ronde- en platbodemjachten.

De voorgenomen bouw van een tweetal bruggen bij Muiderberg en Huizen over het (toekomstige) Eemmeer heeft de Stichting er toe gebracht een rekest te richten tot de Dienst der Zuiderzeewerken inzake de doorvaarthoogte van deze bruggen. Voor de betrokken wer-
ven van Nieboer en Kok, voor de bottereigenaars en tevens voor allen, die waarde hechten aan het bewaren van de traditie, ook en vooral aan de waterkant, is dit een kwestie van veel belang.

De opnamen voor onze filmdocumentaire over ronde- en plat-
bodemjachten werden dit jaar voortgezet en voltooid. De verwachting is, dat de film op de winterreunie 1967 kan worden vertoond.

Doordat geen subsidie werd ontvangen van het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk bezorgde de financiering van de film velerlei hoofdbreken. Aan het einde van het jaar leek echter een oplossing in zicht.

In verband met deze en andere activiteiten heeft het Bestuur besloten de "Vrienden" te verzoeken hun financiële bijdrage op tenminste f 15.-- per jaar vast te stellen.

Het aantal in het Stamboek ingeschreven schepen bedraagt thans 622.

De Stichting heeft een voorspoedig jaar gehad. Moge het zo blijven!